

Διὰ δὲ τὴν σχέσιν τῆς Μητροπόλεως πρὸς τὰς κτήσεις οἱ εὐπω-
 ρώτεροι τῶν ὑπηκόων καὶ ἄλλων Ἑλλήνων εἴτε ἐμπορίας χάριν, εἴτε
 ἄλλων ἕνεκα περιστάσεων μεταβαίνοντες ἀποκαθίσταντο ἐκεῖ, ἀποι-
 κίαν συστήσαντες γεραρὰν καὶ σεμνὴν, Ὅσιν χλοερὰν, ἧς ἀρχιερα-
 τικῶς προΐστατο πάντοτε Ἀρχιεπίσκοπος *Φιλαδελφείας* τιτλοφο-
 ρούμενος, ὧν πρῶτος ἐγένετο Γαβριὴλ ὁ Σεβῆρος, ἀνὴρ, κατ' Εὐγέν-
 νιον, παιδείας καὶ λόγων εὖ ἤκων, ὡς ἐμφαίνει τὰ παρ' αὐτοῦ συν-
 ταγμάτια ¹, μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι τοῖς ἔχουσιν αὐτοῦ ζοιχήσαντες ².
 Ἡ συρροὴ αὕτη τῶν ὁμογενῶν προὐκάλεσε τὴν ἀνέγερσιν ναοῦ ³ καὶ
 ἐκπαιδευτηρίου (1593). Καὶ πρότερον μὲν (πρὸ τοῦ 1537) οἱ ἐν
 'Ενετία ὁμογενεῖς διετήρουν Σχολὴν τῆς Κοινότητος λεγομένην, ἐν ἧ
 ἐδίδασκε Φραγκίσκος ὁ Πόρτος ⁴, εἶτα τῷ 1593, ἐν ἧ ἐδίδασκε Νι-
 κόλαος ὁ Λάσκαρις· ἐφεξῆς δὲ Λίβιος ὁ Ζάκρης, Χίος (1602), μετὰ
 ταῦτα δημόσιος ἐν Φεῤῥάρα διδάσκαλος, Θεόφιλος ὁ Κορυθαλεὺς, Ἀθη-
 ναῖος, ὁ φιλόσοφος (1609), Νικόλαος Βλαστός, ὁ ἐκ Ρεθύμνης
 τῆς Κρήτης, θεράπων τῆς Λατινικῆς (1614), Ναθχναῆλ ὁ Χυζ, Ἀθη-
 ναῖος, τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων διδάσκαλος, ἐφημέριος ἀμφότεροι
 καὶ ἱεροκήρυκες (1614 καὶ 1617). Πιχώμιος ὁ Δοξαρᾶς, πρωτοπα-
 πᾶς Ζακύνθου, καὶ ὁ Κρῆς Νικόλαος ὁ Σοφιανός, ἐφημέριος (1616).
 Γεώργιος ὁ Δόκλιος (1617—1624). Μητροφάνης ὁ Κριτόπουλος, ἐκ
 Βεῤῥοίας τῆς Μακεδονίας, μετέπειτα Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας
 (1628), γράψας Ὁμολογίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ⁵, οἱ ἱερεῖς

(1) Εὐγεν. Λογ. σελ. 40. Σοφ. Κ. Οἰκ. ἐν βίῳ Γρηγορίου Εἰρηνοπόλεως
 σελ. 64 σημ. α.

(2) Ὅρα Βελοῦδου Χρυσασίδ. τοῦ ἔτους 1858.

(3) Εἰς τὴν ἀφιέρωσιν τούτου εἰς τὸν Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον ἐπίγραμμα
 τὸδε ἐποίησε Μιχαὴλ Σοφιανός ὁ Βυζάντιος.

• Χριστῷ Σωτῆρι

Καὶ τῷ ἀγίῳ μάρτυρι Γεωργίῳ οἱ μέτοικοι

Καὶ οἱ αἰεὶ καταίροντες Ἐνετίαζε τῶν Ἑλλήνων

Ἐκ τῶν ἐνόητων φιλοτημισάμενοι

Τὸ ἱερόν ἀνέθηκαν.

αφξδ'. (Βρετοῦ Α'. 7.)

(4) Ὅρα Βελοῦδου Χρυσ. τοῦ ἔτους 1863, σελ. 2. (5) Βρετοῦ Α'. 211.